

Církevní silvestr 1. 12. 2012 - SVÉBOHOV

Konec církevního roku se nám nezadržitelně blíží a proto bychom vás chtěli pozvat na Církevní silvestr, který se bude konat poslední sobotu před první adventní nedělí - 1.12. 2012. trochu netradičně v Brazílii, kam se v rámci přípravy na Světové dny mládeže přeneseme ze Svébohova.

Začneme společně slavením mše svaté ve Svébohovském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Poté se přesuneme do kulturního domu kde bude připravena spousta skvělých her, taneční vystoupení, tombola a v neposlední řadě slavnostní přípitek. Zkrátka úžasný večer, zakončený půlnoční modlitbou a krátkým zamyšlením. Celým programem Vás bude provázet moderátorská trojice – Anička, František a Míša a určitě to bude stát za to :)

Spolčo

Všichni jste srdečně zváni v pátek 9.11. na faru do Zábřeha, kde můžete prožít nádherný večer s mladými lidmi, bavit se o Bohu, hrát hry a potom ještě navíc prožít večerní adoraci. Určitě si udělejte místo v kalendáři a přijďte, těšíme se na Vás :)

Anetka a Kuba

ZAMYŠLENÍ

Trní

Vyrostlo na úbočí hory a radovalo se ze slunce a svěžího vánku. Zpočátku sice bylo malou, křehkou rostlinkou, ale pak se jeho větvičky začaly splétat a obrostly protivnými, ostrými trny. Neměli ho rádi ani ptáci, ani ovce, kterým nechtíc vytrhávalo chomáčky vlny, jakmile se o ně jen otřely. Vyhýbaly se mu dokonce i kozy, které nejsou vybíravé a snědly by i kamení.

Ostatní keře a stromy vystavovaly na odiv květy, některé dokonce i plody. Ale ubohé trní neslo jen a jen ostny.

Podvečerní vítr mu donášel výsměch okolních rostlin.

Ale když chtěl Bůh promluvit k Mojžíšovi, zvolil si právě pichlavý keř na úbočí hory.

A trní se stalo Božím trůnem, který zářil víc než slunce a oslňoval víc, než kdyby byl místo ostnů poset drahokamy.

Děti se na školním výletě chystají navštívit výstavu největších vynálezů století. Učitelka se je na tuto událost snaží připravit.

"Kdo ví, který velký vynález tu nebyl ještě před dvaceti lety?"

"Já, paní učitelko!" prohlásí jeden školák a ukazuje na sebe.

Pane nauč mě že tě potřebuji stejně jako ty potřebuješ mě. Kdybych tě neměl, koho bych prosil? Kdybys ty neměl mě, kdo by tě prosil?

Bruno Ferrero, Slunce pro duši